

Lovforslag nr. L 119. Fremsat den 6. december 1995 af arbejdsministeren (Jytte Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Mindstesats for lønmodtagere og selvstændige)

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1995, som senest ændret ved lov nr. 359 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

§ 1

1. I § 51, stk. 1., 1. pkt. indsættes efter »stk. 5«: »og stk. 6«.

2. I § 51 indsættes efter stk. 4, som nyt stk. 5:

»Stk. 5. Til et fuldtidsforsikret medlem, der i de seneste 3 år umiddelbart før ledighedens indtræden har været medlem af en arbejdsløshedskasse og været i fuld beskæftigelse som lønmodtager, udbetales dagpenge efter stk. 1., dog med mindst 82 pct. af højeste dagpenge efter § 47. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fastsætter nærmere regler efter forhandling med Landsarbejdsrådet.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 6-9.

3. § 51, stk. 5., der bliver stk. 6., ændres »70 pct.« til: »82 pct.«.

4. I § 51, stk. 6., der bliver stk. 7., ændres »stk. 1, 2, 3, 4 eller 5« til: »stk. 1, 2, 3, 4, 5 eller 6«.

5. I § 51, stk. 7., der bliver stk. 8., ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

6. I § 51, stk. 8., der bliver stk. 9., ændres »stk. 1-6« til: »stk. 1-7«.

7. I § 75d, stk. 1., indsættes efter § 51, stk. 5: »eller stk. 6«.

8. § 75e, stk. 1, affattes således:

»§ 75e. Til deltidsforsikrede medlemmer og til fuldtidsforsikrede medlemmer, der ikke opfylder betingelserne i § 75d, stk. 1, ydes efterløn med et beløb, der svarer til medlemmets dagpenge beregnet efter § 51, stk. 1, jf. § 70. Til medlemmer, der opfylder betingelserne i § 51, stk. 6, 1.pkt., ydes efterløn dog med et beløb, der svarer til højeste dagpenge efter § 70. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen fastsætter regler om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1996 og har virkning for dagpenge, der udbetales for perioder, der ligger efter denne dato.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369, tillæg B sp. 673, tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1994 og senest ændret ved lov nr. 359 af 14. juni 1995.

Forhøjelsen af mindstesatsen for selvstændige og indførelse af en mindstesats for lønmodtagere på samme betingelser er et led i opfølgningen af en del af aftalen (mellem Socialdemokratiet, Venstre, Det konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og CentrumDemokraterne) om anvendelsen af satsreguleringspuljen 1996.

Selvstændige erhvervsdrivende, der har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 3 sammenhængende hele regnskabsår umiddelbart forud for ledigheden og har været medlem af en arbejdsløshedskasse for selvstændige i alle tre år, har efter gældende regler ved ledighed ret til en fast sats på 70 pct. af højeste dagpenge. Det foreslås, at mindstesatsen hæves til 82 pct.

Dagpenge kan til lønmodtagere udbetales med 90 pct. af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste, dog højest maksimale dagpenge.

Det foreslås at indføre en mindstesats for fuldtidsforsikrede lønmodtagere, således at lønmodtagere, der efter de almindelige beregningsregler vil være berettiget til mindre end 82 pct. af de maksimale dagpenge har ret til en fast sats på 82 pct. af maksimale dagpenge.

Retten til mindstesats er betinget af tre års fuld beskæftigelse og medlemskab af en arbejdsløshedskasse umiddelbart forud for ledighedens indtræden.

Der er samtidig fremsat lovforslag L 14 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget fører ikke til væsentlig administrativ merbelastning for arbejdsløshedskasserne. De økonomiske konsekvenser – i form af merudgifter – af forslaget er som følger (mio. kr. 1995 - 1998).

	1995	1996	1997	1998
1. Hævelse af mindstesatsen for selvstændige fra 70 pct. til 82 pct. af maksimale dagpenge	15	15	15	15
2. Indførelse af mindstesats for lønmodtagere	6	6	6	6

Forslaget har ingen erhvervsøkonomiske konsekvenser, og forslaget rejser ikke spørgsmål om forholdet til EU-retten.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 4, 5, 6 og 7

Forslagene er tekniske konsekvensændringer som følge af forslagene i nr. 2 og nr. 3.

Til nr. 2

Det foreslås at indføre en mindstesats for fuldtidsforsikrede lønmodtagere, således at der skabes parallelitet til de allerede gældende regler for selvstændige erhvervsdrivende. Lønmodtagere, der efter de almindelige beregningsregler vil være berettigede til mindre end 82 pct. af de højeste dagpenge, har ret til en fast sats på 82 pct. af højeste dagpenge, hvis de har været i fuld beskæftigelse i de sidste tre år forud for ledighedens indtræden og i samme periode har været medlem af en arbejdsløshedskasse.

Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvornår en lønmodtager anses for at opfylde betingelsen om fuld beskæftigelse, herunder om betydningen af afbrydelser i beskæftigelsesforholdet f.eks. p.g.a. sygdom og barsel eller jobskifte.

Til nr. 3

Det foreslås, at den gældende mindstesats for

selvstændige erhvervsdrivende hæves fra 70 pct. til 82 pct.

Til nr. 8

Da mindstesatsen for selvstændige blev indført, svarede den til højeste dagpenge for deltidsforsikrede. Satsen gjaldt såvel dagpenge som efterløn.

Forslaget indebærer, at selvstændige erhvervsdrivende, der overgår til efterløn, fortsat er berettigede til en mindstesats. For at sikre, at selvstændige erhvervsdrivende, der ikke opfylder betingelserne for at få udbetalt efterløn efter reglerne for fuldtidsforsikrede, ikke får overkompensation som følge af forhøjelsen af mindstesatsen til 82 pct. af højeste dagpenge, foreslås det, at efterlønnen til denne gruppe udbetales med en fast sats svarende til højeste dagpenge for deltidsforsikrede lønmodtagere.

Herefter gælder der samme maksimum for alle efterlønsmodtagere, der ikke opfylder betingelserne for at få efterløn efter reglerne for fuldtidsforsikrede. Det gælder deltidsforsikrede medlemmer og fuldtidsforsikrede medlemmer, der ikke har været fuld-

tidsforsikrede i mindst 5 år inden for de sidste 10 år, heraf 26 uger umiddelbart før overgangen til efterløn.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1996. Medlemmer af kasser for selvstændige erhvervsdrivende, der modtager dagpenge med den hidtidige mindstesats, vil pr. 1. januar 1996 få forhøjet deres dagpenge til den nye mindstesats på 82 pct. Det indebærer med de pr. 1. januar 1996 gældende satser en forhøjelse af satsen pr. dag fra 366 kr. til 429 kr.

Medlemmer af kasser for lønmodtagere samt medlemmer af kasser for selvstændige erhvervsdrivende, som har en beregnet sats, der ligger mellem 70 og 82 pct. af højeste dagpenge, kan få forhøjet deres dagpenge til minimumssatsen, hvis de over for kassen dokumenterer, at de opfylder betingelserne herfor.

Loven får ingen virkning for medlemmer, der er overgået til efterløn.